

Якщо серця співають...

У ВОЛОДИМИРЦІ ВІДБУВСЯ РАЙОННИЙ ФЕСТИВАЛЬ "ВЕСЕЛИКИ ПОЛІССЯ"

РОБОТА і домашній за- тишок... Для кожного з нас вони особливі, тож існує своєрідна формула щастя: "Вранці – з радістю на роботу, ввечері – з радістю додому". І все ж життя ви- бякне до сірих неприва- бливих барв, якщо звична дорога з дому на роботу пролягатиме в обхід хай і не частих, але задушевних свят, здатних струснути з душі буденність і потвер- дити щирю людську любов

до пісні, музики чи поезії, до мистецтва і краси.

Джерела краси в наших душах, на щастя, не пере- сохли. Й те ми бачимо 9 травня під час районної мо- тоестафети, на роковинах наших селищ і сіл, на му- зично-пісенному фестивалі "Веселики Полісся", який – за звичаєм – днями про- йшов у райцентрі. Це була не лише добра нагода зу-

стрітися й погомоніти з бли- зькими людьми, але й заче-

рпнути духовності, якій нині затісно поруч із безсором- ною розв'язністю сучасної мас-культури.

Про все це – дещо пізні- ше. А поки що – про фес- тиваль, який, уже визнаний і очікуваний, високо оцінила, благословляючи свято, зас- тупник голови РДА Ніна Та- расюк. Вона нагадала, що фестиваль збігся з роком культури в Україні. Отож має нести в собі дух непов- торності і світлої окриляю-

чої краси.

– Бог створив цей світ для радості людям, – мовив у своєму слові архієпископ Рівненський і Острозький Даниїл – і тут же, делікатно і тактовно, застеріг від чис- ленних спокус, на які бага- те життя: – Радіючи, пам'я- тайте Творця і бережіть вдячність йому...

(Закінчення на 3-й стор.)

Якщо серця співають...

(Закінчення. Поч. На 1-й стор.)

Від імені облдержадміні- страції володимирчан щиро привітала заступник началь- ника облуправління культури Світлана Хом'як. А директор обласного Будинку творчості Феодосія Васічко знаним у районі творчим колективом влучив підтвердження здобу- того – ним високого звання "народний". До слова, їх у нас всім. І це з їхнього досвіду й уміння черпають натхнення молодші аматори сцени.

Звабливу стежку до пісні, танцю, літературно-музичної композиції, а відтак і до творчої слави окреслила у своєму виступі – начальник райвідділу культури, незмін- ний натхненник фестивалю Валентина Пінчук. Мало ска- зати, що разом з однодум- цями вона благословляла творчий злет володимирцьких "Веселиків". Нині ця тала- новита мистецька команда, заручившись підтримкою РДА і райради, відрадує колиш- ню творчу славу району. І

вплодобі. Але найбільша її любов – народні наспіви. Особливо ж – отой, що лунав зі сцени: "Ой у полі в полі сухий дуб розвився". Просто зачарувала ця пісня. Бо ж простими невивагливими словами розкривала глибину

пісенні скарби вітчизняного фольклору і пісні літератур- ного походження. Фольклори- стикою приємно порадували довговільський учительський хор, чоловічий вокальний ан- самбль районного Будинку культури "Верес", суходіль-

васмо? – розповіла мені на- тхненниця фольклорного колективу, польський сіль- ський голова Олександра Фейцер – Ото збирасмося в сільраді і співаємо. Не раз сільські моралісти тиццали в бік сільради пальцем: "Чули, як співають? Не інакше, поналивалися!".

Як кажуть, дай, Боже, всім такої п'янки! Бо ж кон- цертними залами ми ще не розжились, зате клуби диха- ють подекуди на ладан. І в нас, як і скрізь по країні, відчувається "двоповерхо- вість" культури. З теле- і радіопередач знаємо про елітну вишуканість, яка, за словами російського пись- менника В. Распутіна, ще ніколи "нікого не зіграла і не

врятувала", хоча й "працює" під європейській постмодерн. Ми – на нижньому поверсі. І нас, погодьмося, затопила масова полса, дешева, галас- ливі розваги на рівні прикуре- ного "травою", скропленого сивухою напівнічного кафе.

На щастя, ще не все на цьому світі вимірюється про- сидженнями за чаркою три- наями. Отож мліла душа не від дешевої, загорнутої у музи- ко-словесний фантик анти- культури, а від повноти по- чуттів, навіюваних і "Кали- ньонькою", і "Друже зелен лу- же", й "Люби мене, не по- кинь..."

"Є в нашому краї талан- ти" – думалось і під веселі й під сумовиті наспіви.

Натхненно, бадьоро зву- чав духовий оркестр ко- легіуму. До сліз розсмішав володимирчан гуморист Дмит- ро Неродик (довівши, що і в трагічному є комічне, й ніколи його треба помічати, аби лег- ше долалась біда). А ще гар- ним відкриттям стала назва дитячих – фольклорних і во- кальних і хореографічних –

ках водночас: вокал, музика, хореографія, театр, художнє ремесло. Оця жанрова поліфонічність, поєднуючи різноманіття жанрів і стилів, гарно доповнюється творчою спадкоємністю поколінь. І виявився це не лише в появі юних фольклорно-етнографічних колективів, а й у зародженні сімейних творчих об'єднань від дуету – до ансамблю.

Особисто мене неабияк вразив пісенний дуєт з Кідер, в якому співалися мама і дочка – Надія Сергіївна та Бабчаніки. Уявіть собі: сяди ти тихеньке мініатюрне дівча і ... голосистим дзвіночком дзвенить на весь парк! Аня розповіла після виступу:

– Скільки себе пам'ятаю – люблю співати. Навчала мене мама, сама ж вона вчилася у своїх батьків. Там, у Мульчицях, ціла співуча родина. А ми – її часточка, тільки вже у Кідрах...

Всі гарні пісні дівчинці до

як нині заведено, наймілкішими інстинктами людського єства, а оспівувала почуття глибинні, "видобуті" не під бренькіт мертвої електронної музики, а вистраждані й освячені стражданням.

З радістю завважив, що репертуар фестивалю ділився на дві основні частини:

кий фольклорні колективи. Але звучно, задушевно, на єдиному подиху відпунали й популярні (переважно в стилі "ретро") пісні "День згасав за обрієм", "Люби мене, не покинь", "Очі волошкові", нагадавши, що вчасно згадане "старе" – окраса сучасності.

-- Ви знаєте, як ми спі-

талановита зміна! А отже -- мистецтва є майбутнє. Я доброта і справедливість краса – непереможна. Моя трава крізь асфальт, вона пробивається через прикроц часу. Бо ж, як застерігав Ф. Достоєвський, "диявол з Богом борються, і поле битви – серця людей". Схоже, ми правильно обрали позицію в цій битві, творячи одухотворене мистецтво в усьому його багатстві і розмаїтті. За таке тільки дякують його творцям.

Олексій ГОРОДНИЙ.

На знімках:

- * іскрометний гопак у виконанні полицьких танцюристів;
- * виступас вокальний дуєт села Жовкині;
- * на сцені – юні вокалісти колегіуму;
- * сімейний дуєт Бабчаніків (с. Кідри);
- * "Нам сподобався фестивалі".

Фото автора.